

پهنه‌بندی حداکثر بارش روزانه ایران

فرهاد خام‌چین مقدم^{*۱} - حسین صدقی^۲ - فریدون کاوه^۳ - محمد منشوری^۴

تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۱۳

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۰/۱۳

چکیده

رگبارهای شدید عامل تولید سیلاب‌های مخرب‌اند. معمولاً تحلیل رگبارهای ساعتی در حوضه‌های بدون آمار یکی از پارامترهای اصلی تحلیل سیلاب‌هاست. تعیین رگبار حوضه نیاز به تحلیل منطقه‌ای رگبارها و انتقال آن‌ها به مرکز ثقل حوضه دارد. حداکثر بارش روزانه (P_{24}) قابل دسترس‌ترین رگبارهای هر منطقه است. این بارش قابل تفکیک به رگبارهای ساعتی است. بنابراین تحلیل نقطه‌ای و منطقه‌ای P_{24} از ضروریات طرح‌های آب و هواشناسی است. پهنه‌بندی P_{24} می‌تواند گام مثبت و کارا در تحلیل رگبارها و سیلاب‌های مولد باشد. برای پهنه‌بندی باید از روش‌های قدیمی اقلیم‌بندی و یا روش‌های آماری جدیدتر مانند تحلیل خوشه‌ای و آزمون‌های همگنی گشتاورهای خطی استفاده کرد. در این پژوهش از روش دوم استفاده شده است. کلیه ایستگاه‌های باران‌سنج کشور (۳۹۶ ایستگاه) که زیر نظر سازمان هواشناسی کشور و وزارت نیروست انتخاب و تمام آمارهای آنها از بدو تأسیس تا آخرین سال اعلام شده (۲۰۰۵) به کار گرفته شده‌اند. گشتاورهای خطی به داده‌های پرت حساسیت کمتری دارند و مرز مشخصی برای اندازه نمونه تعریف نمی‌کنند. یعنی می‌توان از طول دوره‌های آماری متفاوت ایستگاه‌ها استفاده کرد. لذا از تمام آمار ایستگاه استفاده شده است. آزمون‌های پایه شامل: تصادفی بودن، استقلال، همگنی، داده‌پرت و ایستائی انجام و تعداد ۲۶۶ ایستگاه به علت نداشتن شرایط لازم حذف و ۱۳۰ ایستگاه در تحلیل شرکت کرده‌اند. روش مؤلفه‌های اصلی برای حذف متغیرهای غیرضرور به کار گرفته شد که ضرورت فقط ۶ متغیر (ارتفاع، میانگین و انحراف معیار بارش سالانه و حداکثر روزانه و نسبت بارش زمستان به بهار) از ۲۱ متغیر تأیید شد. روش تحلیل خوشه‌ای سلسله مراتبی را برای پهنه‌بندی ایستگاه‌ها مورد استفاده قرار داده و کشور به هفت ناحیه تفکیک شده‌است. این نواحی در نقاط مختلف ایران پراکنده بوده و نقشه پهنه‌بندی آنها ارائه شده است. آزمون‌های گشتاورهای خطی برای تأیید همگنی هفت ناحیه به کار رفته است. نتایج این آزمون‌ها همگنی و هم‌نوائی P_{24} را برای این هفت ناحیه تأیید می‌کند.

واژه‌های کلیدی: پهنه‌بندی، حداکثر بارش روزانه، تحلیل مؤلفه‌های اصلی، تحلیل خوشه‌ای، گشتاورهای خطی

مقدمه

مدت حوضه‌های آبریز را به کمک p_{24} تخمین زد (۷). پهنه‌بندی (ناحیه‌بندی) اولین گام در تحلیل بارش p_{24} است. این شیوه در متون جغرافیا به اقلیم‌بندی مشهور است. منظور از پهنه‌بندی تعیین ایستگاه‌هایی است که حداکثر بارش ۲۴ ساعته آنها از یک قانون احتمالی مادر پیروی می‌کنند (۲۱). پیشینه پهنه‌بندی به اقلیم‌بندی باز می‌گردد. پهنه‌بندی از نیمه دوم قرن بیستم بر اساس قوانین جدید ریاضی و شاخص‌های مختلف بارش صورت گرفته است. پژوهشگران متعددی مبادرت به چنین پهنه‌بندی نموده و نقشه‌های پهنه‌بندی را تهیه کرده‌اند. هدف همه این پژوهشگران ارائه یک نقشه پهنه‌بندی برای مناطق مورد مطالعه (کشورها) بوده است. کار عمده پژوهشگران بر روی بارش‌های روزانه، ماهانه و سالانه بوده است. خلاصه کار این پژوهشگران به شرح زیر است.

الف) تهیه نقشه پهنه‌بندی براساس بارش روزانه در کشورهای

بارش‌های شدید عامل تولید کننده سیلاب‌ها هستند. بروز سیلاب‌های بزرگ و مخرب نتایج ناگواری را برای جامعه انسانی به همراه دارند. برای تخمین سیلاب‌ها نیاز به بارش مولد آنهاست. حداکثر بارش روزانه یا ۲۴ ساعته (p_{24}) در دسترس‌ترین نوع بارش است. زیرا این عامل در ایستگاه‌های باران‌سنج معمولی اندازه‌گیری می‌شود و این ایستگاه‌ها بیشترین تعداد را در کشور دارند. سیلاب‌ها معمولاً به رگبارهای کوتاه مدت ساعتی نیاز دارند و می‌توان رگبارهای کوتاه

۱، ۲، ۳ و ۴- به ترتیب دانشجوی دکتری هیدرولوژی و منابع آب، استاد، دانشیار و استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات- تهران

(Email: f.khamchin@gmail.com)

(* نویسنده مسئول)

گینه (۲۳)، کنیا (۵)، سریلانکا (۹) و اتریش (۱۲) انجام شده است. (ب) تهیه نقشه پهنه‌بندی براساس بارش ماهانه در کشورهای تانزانیا (۶)، میانمار (۲۲) و ترکیه (۱۸) انجام شده است. (پ) تهیه نقشه پهنه‌بندی براساس بارش سالانه در کشورهای اتیوپی (۱۰)، سوئیس (۴) و ایران (۸) انجام شده است. افزون بر موارد فوق آقایان وزیری و قهرمان نیز به صورت موردی پهنه‌بندی را در ایران انجام داده‌اند. این دو پژوهشگر نقشه پهنه‌بندی برای کشور تهیه نکرده‌اند. فقط یک پژوهشگر مبادرت به تهیه نقشه پهنه‌بندی برای حداکثر بارش روزانه یا ۲۴ ساعته (p_{24}) کرده است. این پژوهشگر ۷۸ ایستگاه از کشور جمهوری چک به مساحت حدود ۷۹،۰۰۰ کیلومترمربع را در نظر گرفته و این کشور را به چهار ناحیه همگن تفکیک و نقشه پهنه‌بندی را ارائه داده است (۱۹). مراجعه به چکیده مقالات و کنفرانس‌های مختلف داخلی نشان می‌دهد که تا کنون نقشه پهنه‌بندی براساس حداکثر بارش روزانه یا ۲۴ ساعته (p_{24}) در ایران تهیه نشده است. همچنین هیچگونه معیاری برای تشخیص ناحیه‌های همگن به صورت نقشه (یا روش‌های دیگر) در ایران وجود ندارد. لذا ضرورت تهیه یک نقشه پهنه‌بندی p_{24} بر اساس شیوه‌های جدید علمی وجود دارد. در پژوهش حاضر تهیه نقشه پهنه‌بندی ایران بر اساس حداکثر بارش روزانه (p_{24}) پایه‌ریزی شده و به کمک تحلیل مؤلفه‌های اصلی، تحلیل خوشه‌ای و با استفاده از گشتاورهای خطی به انجام رسیده است. نتیجه نهائی ارائه نقشه پهنه‌بندی ایران برای حداکثر بارش روزانه (p_{24}) است.

مبانی نظری

پوشش مساحتی یک باران سنج به اقلیم‌های مختلف و پستی و بلندی‌های محدوده آن وابسته است. طبق مراجع هیدرولوژی متوسط اثر یک باران سنج حدود ۲۵ کیلومترمربع اطراف آن فرض می‌شود (۷). اغلب مساحت حوضه‌های آبریز بیش از این عدد است. به همین علت ناچار به تحلیل ناحیه‌ای هستیم. روشهای مختلفی برای ناحیه‌ای کردن در تحلیل فراوانی ناحیه‌ای وجود دارد که عبارتند از: جغرافیایی، تقسیم بندی براساس قضاوت شخصی^۱، تعریف حد آستانه بر روی یک یا چند عامل^۲ و تحلیل خوشه‌ای (۱۳).

ناحیه‌ای کردن با استفاده از تحلیل خوشه‌ای

تحلیل خوشه‌ای ابزاری آماری است که در محدوده تحلیل چند متغیره قرار دارد. این ابزار اولین بار توسط تریون^۳ در سال ۱۹۳۹

مطرح و طبقه‌بندی داده‌های مشاهده‌ای براساس متغیرهای تعیین شده توسط محقق انجام شد. در این شیوه باید از مقیاس‌های کمی استفاده کرد تا بتوان بیشترین شباهت یا کمترین فاصله بین داده‌ها و مشاهدات را اندازه‌گیری نمود (۳) و (۲۱).

مراحل مربوط به الگوریتم خوشه‌بندی خود به چند نوع سلسله مراتبی و غیر سلسله مراتبی تفکیک می‌شود. این دو خود نیز به انواعی قابل تقسیم هستند. روش سلسله مراتبی متراکم در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است. الگوریتم این روش به شرح زیر است.

الف- شروع با N خوشه است که هر یک شامل یک ایستگاه و یک ماتریس متقارن از فاصله‌های اقلیدوسی بین ایستگاه‌هاست.

ب- ماتریس فاصله برای نزدیکترین (مشابه‌ترین) زوج خوشه‌ها جستجو می‌شود. در اینجا فرض می‌شود که d_{uv} فاصله بین مشابه-ترین دو خوشه U و V است.

پ- خوشه جدید UV با ترکیب دو خوشه U و V به دست می‌آید. برای اینکار با حذف سطرها و ستون‌های متناظر با خوشه‌های U و V و با افزودن یک سطر و ستون که فواصل بین خوشه جدید UV و خوشه‌های باقی‌مانده را می‌دهد، درایه‌های ماتریس فاصله بهنگام می‌شود.

ت- تکرار گام‌های قبل تا نتیجه لازم به دست آید. باید $(N-1)$ مرتبه گام‌های فوق را انجام داد تا خوشه‌بندی نهائی به دست آید (۳ و ۲۱).

کاهش متغیرها با روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی

متغیرهای متنوعی را می‌توان در تحلیل خوشه‌ای به کار برد. این متغیرها باید بیشترین خصوصیات داده‌ها را پوشش دهند. معمولاً تعداد آنها بسیار زیاد است و نمی‌توان به سادگی مشخص کرد که کدام متغیر را باید در نظر گرفت. روش مؤلفه‌های اصلی ابزاری ریاضی است که متغیرهای مؤثر را مشخص می‌کند.

تحلیل مؤلفه اصلی به تبیین ساختار واریانس - کوواریانس به کمک چند ترکیب خطی از متغیرهای اصلی سر و کار دارد. اهداف کلی آن عبارتند از: ۱- کاهش حجم داده‌ها. ۲- تعیین و تفسیر آنها. اگر چه p متغیر برای مطالعه تغییرپذیری کل سیستم لازم است، ولی اغلب این تغییرپذیری را می‌توان با تعداد کمتر مثلاً k مؤلفه اصلی بیان نمود ($k < p$). در این صورت میزان اطلاعی که در k مؤلفه وجود دارد (تقریباً) مانند میزان اطلاع در p متغیر اولیه است. هر یک از k مؤلفه خود ترکیب خطی از چند متغیر اولیه است. بنابراین k مؤلفه اصلی را می‌توان به جای p متغیر اولیه به کار برد. مجموعه داده‌های اولیه شامل p متغیر است که به مجموعه‌ای از داده‌های شامل k مؤلفه اصلی (ترکیب خطی متغیرهای مؤثر) کاهش داده

- 1 - Subjective partitioning
- 2 - Objective partitioning
- 3 - Tryon

می‌شود (۳ و ۱۷).

بعدی در نظر گرفته می‌شود. یک گروه از ایستگاه‌ها ابری از این نقاط را تولید می‌کنند. نشانه ناهمنوایی هر نقطه (ایستگاه) میزان دوری آن نقطه از مرکز ابر است. دوری در اینجا مفهوم همبستگی بین نسبت‌های گشتاورهای خطی نمونه‌ای را تداعی می‌کند. اندازه ناهمنوایی یک ایستگاه به صورت زیر محاسبه می‌شود.

$$\bar{U} = N^{-1} \sum_{i=1}^N U_i \quad (۱)$$

$$S = (N-1)^{-1} \sum_{i=1}^N (U_i - \bar{U})(U_i - \bar{U})^T \quad (۲)$$

$$D_i = \frac{1}{3} (U_i - \bar{U})^T S^{-1} (U_i - \bar{U}) \quad (۳)$$

در روابط بالا: N تعداد ایستگاه‌های گروه، U_i بردار نسبت‌های گشتاورهای خطی ایستگاه i ام، \bar{U} معدل بردارهای U_i ، S^{-1} وارون ماتریس کوواریانس ایستگاه‌ها و D_i اندازه ناهمنوایی ایستگاه i ام است. اگر D_i بزرگ باشد، آنگاه ایستگاه i ام ناهمنوا تلقی می‌گردد. تعریف مقدار بزرگ بودن بستگی به تعداد ایستگاه‌های موجود در گروه دارد. اگر تعداد ایستگاه‌های گروه حداقل ۱۵ عدد باشد، آنگاه یک ایستگاه ناهمنواست اگر $D_i > 3$ باشد (۱۶).

اندازه ناهمگنی^۵

اندازه ناهمگنی تخمین درجه ناهمگنی در یک گروه از ایستگاه‌ها و ارزیابی همگن بودن ناحیه است. این معیار، تغییرات بین ایستگاهی گشتاورهای خطی نمونه را برای گروهی از ایستگاه‌ها با مقدار مورد انتظار برای یک ناحیه همگن مقایسه می‌کند. تمامی ایستگاه‌های واقع در یک ناحیه همگن دارای جامعه گشتاورهای خطی یکسانی هستند، در حالی که گشتاورهای خطی نمونه آنها می‌توانند متفاوت باشند (۱۵).

برای اندازه‌گیری واریانس بین ایستگاهی گشتاورهای خطی نمونه و اینکه برای یک ناحیه همگن چه واریانسی مورد انتظار است، اقدام به شبیه‌سازی داده‌های ناحیه‌ای معادل می‌شود. برای این منظور تابع چهار پارامتری کاپا برای اجرای شبیه‌سازی در نظر گرفته و پارامترهای آن برای هر ناحیه با استفاده از آمار واقعی ناحیه‌ای تعیین می‌شود (۱۴). پس از برآورد پارامترهای تابع توزیع کاپا برای هر ناحیه، اقدام به شبیه‌سازی داده‌های معادل برای منطقه به روش مونت کارلو می‌شود. فرایند شبیه‌سازی ۵۰۰۰ بار تکرار و سپس ضرایب گشتاورهای خطی و آماره V_1 محاسبه می‌شود. میانگین و انحراف - معیار مقادیر شبیه‌سازی شده V_1 ها تعیین و همچنین V_1 واقعی با استفاده از آمار واقعی ایستگاه‌ها محاسبه شده و در نهایت معیار

مولفه‌های اصلی از نظر جبری ترکیبات خطی ویژه p متغیر تصادفی x_1, x_2, \dots, x_p است. این ترکیبات خطی از نظر هندسی انتخاب یک دستگاه مختصات جدید را نشان می‌دهد که از دوران دستگاه اولیه با x_1, x_2, \dots, x_p به عنوان محورهای مختصات به دست می‌آید. محورهای جدید جهت‌ها را با بیشترین تغییرپذیری نشان می‌دهد. این جهت‌ها بردارهای ویژه ماتریس کوواریانس (Σ) یا ماتریس همبستگی (ρ) است که بیان ساده‌تری از ساختمان کوواریانس را فراهم می‌کند. مولفه‌های اصلی تنها به ماتریس کوواریانس (Σ) یا ماتریس همبستگی (ρ) مربوط به p متغیر x_1, x_2, \dots, x_p بستگی دارد. مقادیر ویژه و بردارهای ویژه Σ را محاسبه و با این فرض که مجموع واریانس‌های متغیرها مساوی مجموع مقادیر ویژه است، مبادرت به تعیین سهم واریانس هر مؤلفه از کل می‌نماید. بردارهای ویژه جهت مؤلفه‌ها و مقادیر ویژه با اندازه‌آنها متناسب است. اگر واحد اندازه‌گیری داده‌ها متفاوت باشد، طبق توصیه‌های انجام شده از ماتریس همبستگی (ρ) استفاده می‌شود (۳ و ۱۷).

آزمون‌های همگنی براساس روش گشتاورهای خطی

هاسکینگ^۱ گشتاورهای خطی^۲ را به صورت ترکیب خطی از گشتاورهای وزن دار احتمالی^۳ (PWM) معرفی کرده است (۱۳). کاربرد گشتاورهای خطی آسان‌تر از گشتاورهای وزن دار احتمالی است. زیرا می‌توان آنها را به‌طور مستقیم و به عنوان اندازه‌هایی از پارامترهای موقعیت، مقیاس و شکل یک تابع توزیع تفسیر نمود (۲). امروزه محققان رشته‌های هواشناسی و هیدرولوژی از روش گشتاورهای خطی برای ناحیه‌بندی، تحلیل فراوانی و غیره بهره می‌برند. مزایای این روش بر گشتاورهای معمولی این است که آنها به داده‌های پرت حساسیت کمتری دارند و مرز مشخصی برای اندازه نمونه تعریف نمی‌کنند. افزون بر این، تخمین پارامترهای توزیع احتمالی منتخب، بویژه برای نمونه‌های کوچک با این روش بسیار قابل اطمینان‌تر از سایر روش‌های گشتاوری معمولی است، به عبارت دیگر برآوردگرهای گشتاورهای خطی کاملاً ناریب هستند (۱۵).

اندازه ناهمنوایی^۴

نسبت‌های گشتاورهای خطی نمونه هر ایستگاه (ضریب تغییرات LCV ، چولگی LCs و کشیدگی LCk) یک نقطه در یک فضای سه-

- 1 - Hosking
- 2 - Linear Moments
- 3 - Probable Weighted Moments
- 4 - Discordancy

سراسر کشور شده است (۱).

ناهمگنی هر ناحیه محاسبه می‌گردد (Hosking, 1997). روابط موردنیاز به شرح زیر است.

$$\tau^R = \frac{\sum_{i=1}^N n_i \tau^i}{\sum_{i=1}^N n_i} \quad (4)$$

$$V_1 = \left\{ \frac{\sum_{i=1}^N n_i (\tau^i - \tau^R)^2}{\sum_{i=1}^N n_i} \right\}^{\frac{1}{2}} \quad (5)$$

$$H_1 = \frac{V_1 - \mu_{v_1}}{\sigma_{v_1}} \quad (6)$$

تجزیه و تحلیل معیار انتخاب ایستگاه‌ها

داده‌های این پژوهش براساس داده‌های حداکثر بارش ۲۴ ساعته کلیه ایستگاه‌های باران‌سنجی شامل ۲۱۶ ایستگاه باران‌سنجی ثبات وزارت نیرو و ۱۸۰ باران‌سنجی ایستگاه سینوپتیک هواشناسی آغاز شد. نخست، ایستگاه‌هایی با طول دوره آماری کوتاه (کمتر از ۱۰ سال) از دور خارج شده‌اند. سپس، ایستگاه‌هایی با داده مفقود حذف شده‌اند. زیرا نمونه مفقود اریب است. یا به عبارت دیگر کم دقت است و هرگونه تحلیل کلاسیک بر اساس این نمونه کم ارزش و بی دقت است و باید داده‌های مفقود ترمیم شوند. البته روش‌های غیر کلاسیک برای تحلیل نمونه‌های ناقص وجود دارد که از بحث حاضر خارج است (۲۰). طول دوره آماری ایستگاه‌ها متفاوت است. گشتاورهای خطی به داده‌های پرت حساسیت کمتری دارند و مرز مشخصی برای اندازه نمونه تعریف نمی‌کنند. یعنی می‌توان از طول دوره‌های آماری متفاوت ایستگاه‌ها استفاده کرد. لذا برای افزایش دقت برآوردها از تمام طول دوره آماری هر ایستگاه استفاده شده است. این مورد توسط سایر پژوهشگران نیز رعایت شده است (۱۶ و ۱۸). تعداد ۱۹۷ ایستگاه پس از این دو ویرایش باقی مانده است.

غریبال داده‌های ایستگاه‌ها

اولین گام تحلیل نمونه‌های اجباری بررسی فرض‌های پایه‌ای است. چون داده‌های هر ایستگاه یک نمونه تصادفی اجباری است، لذا ابتدا باید معیارهای لازم در خصوص این نمونه بررسی شود. این معیارها عبارتند از: بررسی صحت داده‌ها، تصادفی بودن، وجود داده پرت، استقلال، ایستائی و همگنی (۲).

صحت داده‌ها به دقت ثبت و انتقال آنها و موارد انسانی و دستگاهی وابسته است. این موارد توسط کارشناسان مربوط انجام و داده‌های تأیید شده در اختیار قرار گرفته است. برای بررسی سایر موارد از آزمون‌های گردش، والد-ولفویتز، من-ویتنی، گروپز-بک و قاعده سه-زیگما استفاده شده است (۲ و ۱۱).

تعداد ۶۷ ایستگاه در آزمون‌های پایه‌ای رد شده‌اند. بیشترین عوامل رد به ترتیب: داده پرت (۳۵ مورد)، ناهمگنی (۱۷ مورد)، ایستا نبودن (۱۰ مورد)، تصادفی نبودن (۵ مورد) است. تعداد ۱۳۰ ایستگاه باقی می‌ماند که تحلیل خوشه‌ای روی آنها صورت گرفته است. نقشه‌ای برای نشان دادن پراکندگی ایستگاه‌های حذف شده ارائه نشد. زیرا تعداد ایستگاه‌ها اندک بوده و در نقاط مختلف ایران پراکنده‌اند. اما نقشه پراکندگی ۱۳۰ ایستگاه باقی‌مانده در شکل ۱ ارائه شده است.

در روابط بالا: n_i طول دوره آماری هر ایستگاه، τ^i ضریب تغییرات خطی ایستگاه نام، τ^R ضریب تغییرات خطی ناحیه‌ای نمونه، μ_{v_1} و σ_{v_1} به ترتیب میانگین و انحراف معیار داده‌های شبیه‌سازی شده‌اند. H_1 معیار همگنی هاسکینگ-والیس است. اگر H_1 به اندازه کافی بزرگ باشد، آنگاه ناحیه ناهمگن فرض می‌شود. در غیر این صورت همگن در نظر گرفته می‌شود. ناحیه مشکوکی نیز برای H_1 وجود دارد که باید اطلاعات اضافی دیگری در اختیار باشد تا بتوان قضاوت کرد. دامنه نوسان آزمون معیار همگنی که توسط هاسکینگ-والیس پیشنهاد شده به شرح زیر است.

اگر $H_1 < 1$ باشد، ناحیه همگن تلقی می‌شود.

اگر $1 \leq H_1 < 2$ باشد، ناحیه مشکوک به ناهمگنی است.

اگر $H_1 > 2$ باشد، ناحیه قطعاً ناهمگن است (۱۶).

بسته نرم افزاری "Hom test" از نرم افزار آماری "R" برای

تحلیل همگنی ناحیه‌ای استفاده شده است (۱۱).

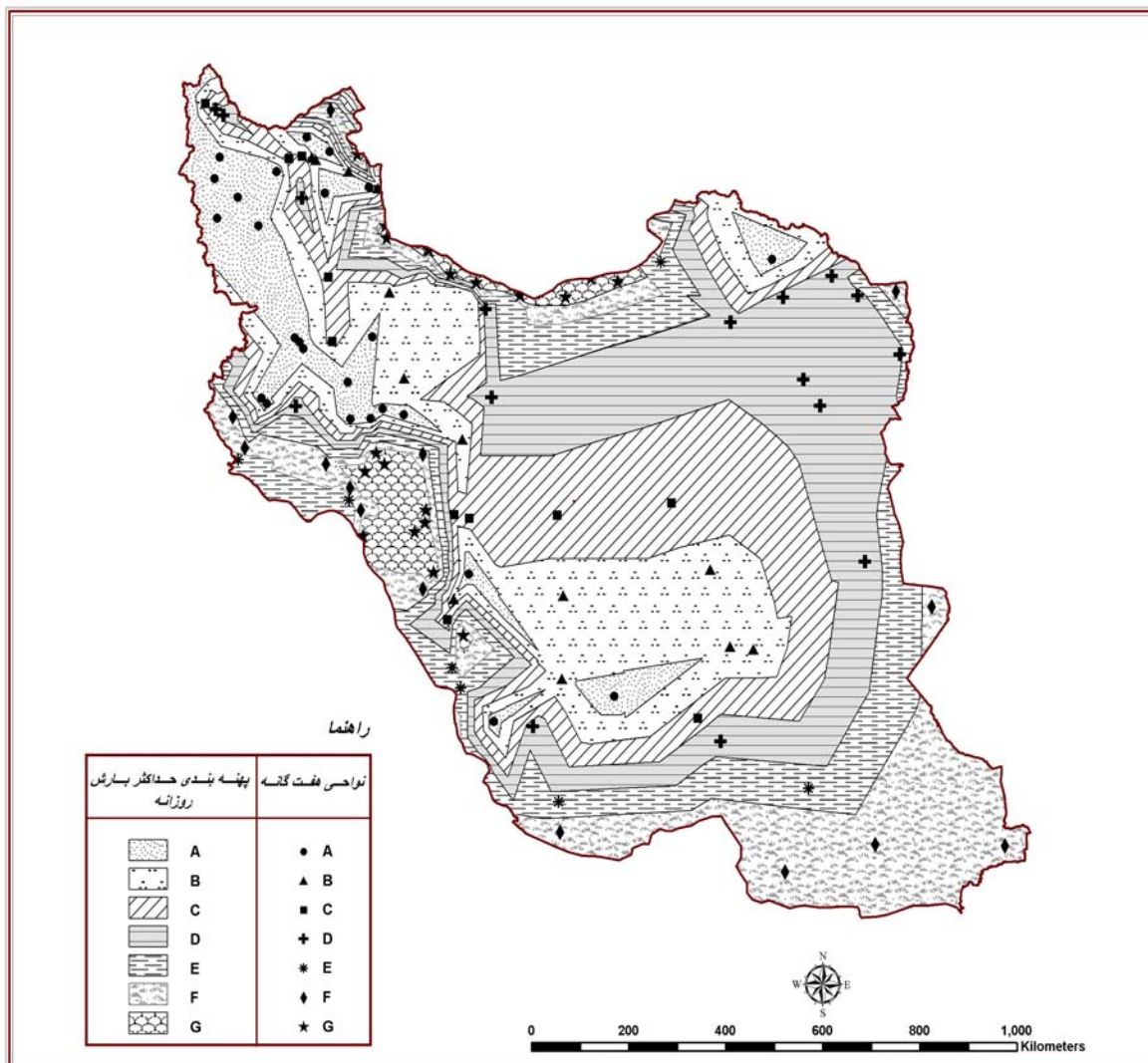
منطقه مورد مطالعه

کشور ایران با وسعت ۱۶۴۸،۰۰۰ کیلومترمربع در نیم کره شمالی، در قاره آسیا و در قسمت غربی فلات ایران واقع شده است. این کشور بین دو نصف النهار 34° و 64° شرقی و دو مدار 25° و 40° شمالی قرار گرفته است. حدود ۹۰ درصد خاک ایران در محدوده فلات ایران واقع شده است و کشوری کوهستانی محسوب می‌شود. رشته کوه‌های البرز و زاگرس مهمترین تاثیر را در آب و هوایی ایران دارند. این دو به ترتیب از شمال غربی به شمال شرقی و از شمال غربی به جنوب شرقی کشیده شده‌اند. افزون بر این، دو دریای بزرگ در شمال و جنوب، کشور ایران را دارای آنچنان تنوعی در اقلیم کرده است که در کمتر کشوری دیده می‌شود. می‌توان گفت مجموعه این عوامل سبب ایجاد توزیع زمانی-مکانی غیر یکنواخت بارش در

ناحیه‌بندی براساس تحلیل خوشه‌ای
تحلیل مؤلفه‌های اصلی

اصلی اول و دوم به تنهایی ۹۹/۷٪ از واریانس ساختار داده‌ها را تبیین می‌کنند. با بررسی بیشتر مشخص شد که تنها ۶ متغیر از ۲۱ متغیر در این دو مولفه اصلی (بردار ویژه) به صورت ترکیب خطی گنجانیده شده‌اند و ۱۵ متغیر دیگر فقط ۰/۰۰۳٪ نوسانات را تبیین می‌کنند. این شش متغیر مؤثر عبارتند از: ارتفاع ایستگاه، میانگین و انحراف معیار بارش‌های سالانه و حداکثر ۲۴ ساعته و نسبت میانگین بارش زمستانه به بهار. این شش متغیر با توجه به نتیجه تحلیل به منظور انجام تحلیل خوشه‌ای انتخاب شدند (۳، ۱۷ و ۲۱). نتیجه تحلیل مؤلفه اصلی در جدول (۱) آمده است. بسته نرم افزاری "Cluster" از نرم افزار آماری "R" برای تحلیل مولفه‌های اصلی استفاده شده است (۱۱).

برای ناحیه‌بندی در ابتدا ۲۱ متغیر در نظر گرفته شد. این متغیرها عبارتند از: میانگین، انحراف معیار و نسبت‌های گشتاوری باران سالانه، میانگین، انحراف معیار و نسبت‌های گشتاوری معمولی و خطی حداکثر بارش روزانه، طول، عرض و ارتفاع ایستگاه، نسبت بارش‌های فصلی به سالانه و به یکدیگر که بیشترین نوسانات و خصوصیات داده‌ها را می‌پوشانند. مناسب‌ترین ترکیب متغیرها با استفاده از مشخصات ۱۳۰ ایستگاه بارشی کشور و به کمک روش تحلیل مولفه‌های اصلی با تشکیل ماتریس همبستگی (ρ)، انتخاب شدند. زیرا واحد اندازه‌گیری این ۲۱ متغیر یکسان نیستند. پس از انجام روش مولفه‌های اصلی بر روی ۲۱ متغیر دیده شد که دو مولفه

شکل (۱) - پهنه‌بندی حداکثر بارش روزانه (P_{۲۴}) کشور ایران

جدول ۱- نتایج حاصل از تحلیل مؤلفه‌های اصلی برای ۱۳۰ ایستگاه با ۲۱ متغیر

مؤلفه‌های اصلی	PC9	PC8	PC7	PC6	PC5	PC4	PC3	PC2	PC1
انحراف معیار	۱/۵۷	۱/۸۸	۳/۶۸	۴/۱۲	۵/۰۱	۱۰/۶۴	۳۸/۱۵	۲۸۰/۷۵	۷۱۳/۸۶
نسبت واریانس	۰	۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۰۰۳	۰/۰۰۰۰۴	۰/۰۰۰۱۹	۰/۰۰۰۲۷	۰/۱۳۴	۰/۸۶۴
نسبت تجمعی	۱	۰/۹۹۹۹۹	۰/۹۹۹۹۸	۰/۹۹۹۹۶	۰/۹۹۹۹۳	۰/۹۹۹۸۹	۰/۹۹۹۹۷	۰/۹۹۷	۰/۸۶۴

تحلیل خوشه‌ای

ابتدا باید تمامی متغیرهای موجود در ایستگاه‌های بارش کشور برای یکسان‌سازی اثر آنها بر تحلیل خوشه‌ای استاندارد شوند. برای این کار میانگین و انحراف معیار هر یک از متغیرها محاسبه و استاندارد شده‌اند. سپس تحلیل خوشه‌ای سلسله مراتبی بر روی داده‌ها (متغیرهای مؤثر) انجام شده است. برای تحلیل خوشه‌ای از نرم‌افزار R استفاده شده است. نتیجه نهایی تحلیل خوشه‌ای تقسیم کشور ایران به هفت خوشه است. جدول ۲ تعداد ایستگاه‌های هر خوشه و شکل ۱ نقشه خوشه‌بندی این هفت خوشه را نشان می‌دهند. اگر هم‌نوائی و همگنی این نواحی تأیید شود، می‌توان این نقشه را پهنه‌بندی نامید.

بررسی همگنی نواحی براساس روش گشتاورهای خطی

ابتدا اندازه ناهم‌نوائی (D_i) برای تک تک ایستگاه‌های واقع در هر یک از نواحی هفت‌گانه محاسبه شده‌اند. برای این منظور از روابط ۱، ۲ و ۳ استفاده شده است. تنها یک ایستگاه در ناحیه هفتم (باران-سنج سوسن واقع در خوزستان) پس از بررسی D_i ها ناهم‌نواست ($D_i = 4/16$). لذا باید به علت ناهم‌نوائی حذف شود (۱۶). جدول (۲) مقادیر گشتاورهای خطی ناحیه‌ای و مقادیر حداقل و حداکثر D_i های مناطق هفت‌گانه را پس از حذف ایستگاه ناهم‌نوا نشان می‌دهد.

تشخیص همگنی نواحی هفت‌گانه آخرین مرحله پهنه‌بندی است. برای تشخیص همگنی ناحیه‌ای آزمونه‌های متعددی وجود دارد. ویگلیون و همکاران نشان داده‌اند که اگر ضریب چولگی ناحیه‌ای (τ_3^R) از ۰/۲۳ کوچکتر باشد، آزمون همگنی براساس روش گشتاورهای خطی (هاسکینگ-والیس) بهترین آزمون است. در غیر این صورت باید از آزمون بوت‌استرپ‌اندروسون^۱ استفاده کرد (Viglion et al., 2007). هر هفت ناحیه به‌دست آمده در شرط $\tau_3^R < 0/23$ صدق می‌کنند (جدول ۲). لذا آزمون هاسکینگ-والیس برای بررسی همگنی صادق است. پارامترهای توزیع کاپا و مقادیر H_1 محاسبه شده برای نواحی هفت‌گانه در جدول ۳ آمده است. این جدول نشان می‌دهد که برای کلیه نواحی هفت‌گانه آماره $H_1 < 1$ است. نتیجه اینکه نواحی هفت‌گانه طبق پیشنهاد هاسکینگ-والیس همگن فرض می‌شوند.

بیکره نهائی مناطق همگن

محاسبات فوق منجر به تقسیم کل کشور به هفت ناحیه بر اساس شش متغیر مؤثر شده است. این نواحی توسط ایستگاه‌های همگن و هم‌نوائی هر ناحیه، نقشه رقومی ایران و درون‌یابی به کمک نرم افزار GIS روی نقشه مشخص شده است. پراکندگی نواحی هفت‌گانه در ایران به‌علت تراکم اندک ایستگاه‌ها (بجز در چند ناحیه) زیاد است. شکل ۱ پراکندگی ایستگاه‌ها و هفت ناحیه را به خوبی نشان می‌دهد. به ویژه اینکه در برخی از نواحی ایستگاه وجود ندارد (ناحیه با درون‌یابی به دست آمده است). به همین دلیل ناحیه‌بندی در این مناطق دقت زیادی ندارد. این مناطق عمدتاً در کویرهای ایران (قسمت مرکزی ایران) واقع شده‌اند. جنوب شرقی و قسمت مهمی از شرق نیز دچار کمبود ایستگاه است. اما تراکم در شمال و غرب به‌ویژه در رشته کوه‌های البرز و زاگرس نسبتاً خوب و قابل قبول است. نواحی هفت‌گانه را برای نتیجه‌گیری بهتر روی نقشه ایران پیاده و پهنه‌بندی در این نقشه نشان داده شده است. جدول ۲ تعداد ایستگاه‌های هر خوشه و شکل ۱ نقشه پهنه‌بندی آنها را نشان می‌دهند.

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر پهنه‌بندی ایران را بر اساس حداکثر بارش روزانه P_{24} پایه‌ریزی و تهیه نقشه آن را به‌انجام رسانیده است. داده‌های این باران‌سنجی شامل ۱۸۰ باران‌سنج ایستگاه سینوپتیک سازمان هواشناسی و ۲۱۶ ایستگاه باران‌سنج وزارت نیرو (در مجموع ۳۹۶ ایستگاه) آغاز شد. در مرحله نخست، ایستگاه‌هایی با طول دوره آماری بسیار کوتاه از دور خارج شدند. در مرحله دوم، ایستگاه‌هایی با داده مفقود حذف و تعداد ۱۹۷ ایستگاه پس از این دو ویرایش باقی‌ماند. نتایج آزمون‌های پایه‌گویی این است که نمی‌توان داده‌های هر ایستگاهی را نمونه تصادفی تلقی و مبادرت به انجام تحلیل نمود. متأسفانه فقط ۱۳۰ ایستگاه از ۱۹۷ ایستگاه دارای شرایط نمونه‌گیری بوده و برای تجزیه و تحلیل مناسب‌اند. بیشترین عوامل رد ایستگاه‌ها به ترتیب: داده پرت (۳۵ مورد)، ناهمگنی (۱۷ مورد)، ایستا نبودن (۱۰ مورد) و تصادفی نبودن (۵ مورد) هستند.

(جدول ۲) - تعداد ایستگاه‌های هر ناحیه، گشتاورهای خطی ناحیه‌ای و حدود نوسان آماره D_i برای نواحی حاصل از تحلیل خوشه‌ای

نواحی ۷گانه	تعداد ایستگاه	گشتاورهای خطی ناحیه‌ای			حداکثر	حداقل
		τ^R	τ_p^R	τ_f^R	D_i	D_i
A	۳۱	۰/۱۷	۰/۱۴	۰/۱۳	۰/۲۴۲	۱/۸۲
B	۱۵	۰/۱۸	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۷۱۴	۱/۶۵
C	۱۴	۰/۲	۰/۱۷	۰/۱۳	۰/۱۷۱	۲/۸۱
D	۲۲	۰/۱۸	۰/۱۵	۰/۱۶	۰/۳۲	۱/۹۳
E	۱۴	۰/۲	۰/۱۳	۰/۱۱	۰/۱۸۶	۲/۰۵
F	۱۶	۰/۱۷	۰/۰۹	۰/۱۳	۰/۲۹۱	۲/۳۶
G	۱۷	۰/۱۸	۰/۱۴	۰/۱۳	۰/۱۱۲	۱/۵

(جدول ۳) - پارامترهای توزیع کاپا و نتایج آزمون همگنی براساس روش گشتاورهای خطی

نواحی ۷گانه	تعداد ایستگاه	پارامترهای توزیع ناحیه ای کاپا				آماره H_1
		ζ	α	K	h	
A	۳۱	۲۸/۸	۹/۲	۰/۰۷۵	۰/۰۹۶	۰/۳۵
B	۱۵	۲۳/۱	۷/۲	۰/۰۳۳	-۰/۰۳۹	-۱/۱۳
C	۱۴	۲۷/۳	۱۱/۲	۰/۰۷۱	۰/۲۲	-۱/۷۲
D	۲۲	۲۵/۹	۷/۲	-۰/۰۲۴	-۰/۱۷۵	-۱/۴۸
E	۱۴	۳۲/۶	۱۵/۱	۰/۱۶۴	۰/۲۶۴	-۱/۲۲
F	۱۶	۳۴/۴	۱۳/۷	۰/۱۴	۰/۰۲۳	۰/۶۶
G	۱۷	۷۰/۷	۲۴/۴	۰/۰۹۴	۰/۱۲۶	-۱/۰۵

برای نواحی حاصل از تحلیل خوشه‌ای

تک تک ایستگاه‌های واقع در هر یک از خوشه‌های هفت‌گانه محاسبه شد. پس از بررسی D_i تمام ایستگاه‌ها، مشخص شد که تنها یک ایستگاه (باران‌سنج سوسن واقع در خوزستان) در خوشه هفتم ناهم‌نواست ($D_i = 4/16$) که حذف شد. آزمون هاسکینگ-والیس برای بررسی همگنی نواحی استفاده شد. نتایج حاصل از این آزمون نشان می‌دهد که برای کلیه نواحی هفت‌گانه آماره $H_1 < 1$ است. نتیجه اینکه نواحی هفت‌گانه طبق پیشنهاد هاسکینگ-والیس همگن فرض می‌شوند.

هدف این پژوهش ارائه نقشه پهنه‌بندی کشور بر اساس حداکثر بارش روزانه (p_{24}) است. تنها پژوهشی که برای پهنه‌بندی حداکثر بارش روزانه (p_{24}) در سطح بین‌المللی صورت گرفته مربوط به کشور جمهوری چک است (Kysely et al., 2003). سایر پهنه‌بندی‌ها و نقشه‌های ارائه شده برای دیگر مشخصات بارشی یا دما و غیره است که چند مورد در مقدمه آمده است. مساحت جمهوری چک حدود ۰۰۰۷۹ کیلومتر مربع و دارای چهار اقلیم است. لذا نقشه پهنه‌بندی و تنوع اقلیم این کشور کمتر از ایران است. ایران تقریباً ۲۱ برابر این

شایان ذکر است که با مراجعه به مقالات کارهای انجام شده درخصوص ناحیه‌بندی و تهیه نقشه پهنه‌بندی بر اساس روش خوشه‌ای و آزمون گشتاوری خطی در کشورهای دیگر (در قسمت مراجع آمده است)، به آزمون‌های پایه توجه ننموده‌اند. لذا استحکام کارهای انجام شده آنها زیر سؤال است. کلیه این مراجع فرض بر قبول نمونه گذاشته‌اند که این فرض از نظر ریاضی نادرست و استفاده از نقشه‌های داده شده خالی از اشکال نیست.

برای ناحیه‌بندی در ابتدا ۲۱ متغیر در نظر گرفته شد. سپس برای تعیین اثر متغیرها و کاهش تعداد آنها از روش مولفه‌های اصلی استفاده شد. مشخص گردید ۱۵ متغیر اثر ناچیز و ۶ متغیر اثر تعیین کننده‌ای دارند. در تحلیل‌های بعدی از این ۶ متغیر استفاده شد. این متغیرها عبارتند از: ارتفاع، میانگین و انحراف معیار بارش سالانه و حداکثر ۲۴ ساعته و نسبت میانگین بارش زمستان به بهار. تحلیل خوشه‌ای بر روی داده‌ها صورت گرفت و در نهایت کشور به هفت ناحیه خوشه‌بندی شد. برای پهنه‌بندی باید دو عامل هم‌نوائی و همگنی خوشه‌ها نیز بررسی شوند. ابتدا اندازه ناهم‌نوائی (D_i) برای

امکان ترمیم و ویرایش داده‌های بعضی از این ایستگاه‌ها وجود دارد. اگر این کار در یک پژوهش جداگانه صورت بگیرد، می‌توان تعداد ایستگاه‌های مورد نیاز پهنه‌بندی را افزایش داد و نتایج بهتری عاید می‌شود.

ب- روش ناحیه‌بندی به کمک روش خوشه‌ای و گسٹاورهای خطی قابل تعمیم به سایر پدیده‌های آب و هواشناسی مانند: دما، باد و غیره است. این کار می‌تواند کیفیت پروژه‌های آب و هواشناسی را بهبود بخشد. مراحل کار درست شبیه روال انجام شده در مقاله حاضر است.

تعیین رابطه بین متغیرهای مؤثر یا عوامل جغرافیایی و غیره هر ناحیه به کمک تحلیل ممیزی یا روش‌های رگرسیونی می‌تواند دیدگاه جدیدی را در پهنه‌بندی ایجاد کند و به جای استفاده از نقشه‌های کم دقت از این روابط استفاده کرد. جستجوهای مکرر نشان می‌دهد. مرجعی که این کار را به سامان رسانیده باشد هنوز وجود ندارد. می‌توان اینکار را با تعریف چند طرح پژوهشی پیگیری کرد.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری مولف اول است. در اینجا لازم می‌دانیم از همکاری بی‌شائبه جناب آقای مهندس حجت رضائی پزند صمیمانه تشکر نمائیم.

کشور مساحت دارد. سهم مساحتی هر ایستگاه این کشور حدود ۱۰۰۰ کیلومتر مربع است. سهم مساحتی هر ایستگاه در ایران حدود ۱۳۰۰۰ کیلومتر مربع است. به همین علت نقشه پهنه‌بندی آن دقت بیشتری دارد. نکته قابل توجه اینکه آزمون‌های پایه‌ای در مورد داده‌های بارش ایستگاه‌های این کشور صورت نگرفته، لذا نمی‌توان به نقشه پهنه‌بندی فوق اطمینان کرد. تعداد ایستگاه‌های شرکت کننده در تهیه نقشه پهنه‌بندی ایران کم است. رسم ناحیه‌ها روی نقشه ایران به کمک نرم افزار GIS انجام شده است. پراکندگی ایستگاه‌ها دقت نقشه را کم می‌کند که چاره‌ای نیست. در عوض استفاده از آن به علت رعایت مبانی ریاضی، قابل توجه است. با توجه به موارد ذکر شده و ترتیب و توالی منطقی محاسبات می‌توان به نتایج حاصل اطمینان کرده و پهنه‌بندی را قبول و مورد استفاده قرار داد.

پیشنهادات

الف- تعداد ایستگاه‌های باران سنج کشور بیش از ۴۰۰ عدد است. متأسفانه فقط آمار ۳۹۶ ایستگاه آن هم با تلاش زیاد در اختیار قرار گرفت. طول دوره آماری آنها متفاوت است. تمام آمار موجود آنها (تا سال ۲۰۰۵ میلادی) در نظر گرفته شد تا حجم نمونه‌ها حداکثر موجود باشد. تعداد ۲۶۶ ایستگاه دارای آمار ناقص و فقط ۱۳۰ ایستگاه دارای آمار مناسب بوده که در پهنه‌بندی شرکت کرده‌اند. ایستگاه‌های ناقص یا آمار مفقود داشته و یا توسط آزمون‌های پایه رد شده‌اند.

منابع

- ۱- بختیاری س. ۱۳۸۳. اطلس گیئاشناسی ایران. موسسه جغرافیایی و کارتوگرافی گیئاشناسی، ۱۲۰ صفحه.
- ۲- رضایی پزند ح. ۱۳۸۰. کاربرد آمار و احتمال در منابع آب. انتشارات سخن گستر، ۴۵۸ صفحه.
- ۳- نیرومند ح. ۱۳۷۸. تحلیل آماری چندمتغیری کاربردی. انتشارات دانشگاه فردوسی، ۷۴۰ صفحه.
- 4- Baeriswyl P.D. and Rebetez M. 1997. Regionalization of precipitation in Switzerland by means of principal component analysis, theoretical and Applied Climatology, 58, 31-41.
- 5- Barring L. 1989. Regionalization of daily rainfall in Kenya by means of common factor analysis, International Journal of Climatology, 8, 371-389.
- 6- Basalirwa C.P.K., Odiyo J.O., Magodo R.J. and Mpeta E.J. 1999. The climatological regions of Tanzania based on the rainfall characteristics, Int. Journal of Climatology, 9, 69-80.
- 7- Chow V.T., Maidment D.R. and Mays L.W. 1988. Applied Hydrology, McGraw-Hill, New York., pp 572.
- 8- Dinpashoh Y., Fakheri-Fard A., Moghaddam M., Jahanbakhsh S. and Mirnia M. 2004. Selection of variables for the purpose of regionalization of Iran's precipitation climate using multivariate methods, Journal of Hydrology, 297, 109-123.
- 9- Domroes M. and Ranatunge E. 1993. A statistical approach towards a regionalization of daily rainfall in Sri Lanka", International Journal of Climatology, 13, 741-754.
- 10- Eklundh L. and Pilesjo P. 1990. Regionalization and spatial estimation of Ethiopian mean annual rainfall", International Journal of Climatology, 10, 473-494.
- 11- Everitt B.S. and Hothorn T. 2006. A handbook of statistical analyses using R, Chapman & Hall/CRC, Taylor and Francis Group, pp385.
- 12- Holawe F. and Dutter R. 1999. Geostatistical study of precipitation series in Austria: time and space", Journal of Hydrology, 219, 70-82.
- 13- Hosking J.R.M. 1990. L-moments: Analysis and estimation of distributions using linear combinations of order statistics, Journal of Royal statistical Society B, 52, 105-124.

- 14- Hosking J.R.M. 1994. The Four-Parameter Kappa distribution, IBM Journal of Research and Development, 38, 251-258.
- 15- Hosking J.R.M. and Wallis J.R. 1993. Some statistics useful in regional frequency analysis, Water Resources Res., 29, 271-281.
- 16- Hosking J.R.M. and Wallis J.R. 1997. Regional frequency analysis: an approach based on L-moments, Cambridge University Press, New York, USA, pp217.
- 17- Jolliffe I.T. 2002. Principal component analysis (2nd ed.), Springer, Verlag, New York, Inc, pp493.
- 18- Kadioglu M. 2001. Regional variability of seasonal precipitation over Turkey, International Journal of Climatology, 20, 1743-1760.
- 19- Kysely J., Picek J. and Huth R. 2002. Regional analysis of extreme precipitation events in the Czech Republic, Institute of Atmospheric Physics, Prague, Czech Republic , pp12.
- 20- Little R.J.A. and Rubin D.B. 1987. Statistical analysis with missing data. New York, Wiley, pp146.
- 21- Rao A.R. and Srinivas V.V. 2008. Regionalization of Watersheds:An approach Based on Cluster Analysis, Springer Science, pp512.
- 22- Roy N. and Kaur S. 2000. Climatology of monsoon rains of Myanmar, Int. Journal of Climatology, 20, 913-928.
- 23- Shaw, A. (1987). "An analysis of the rainfall regimes on the coastal region of Guyana", International Journal of Climatology, 7, 291-302.
- 24- Viglione A., Laio F. and Claps, P. 2007. A comparison of homogeneity tests for regional frequency analysis, Water Resour. Res., 43, W03428

Regionalization of maximum daily precipitation of Iran

F. Khamchin Maghaddam^{1*} – H. Sedghi² – F. Kaveh³ – M. Manshouri⁴

Abstract

Most heavy storms result in destructive floods. One of the basic elements in analyzing floods in watersheds without data is hourly storms. The Determination of the storm of the watershed needs regional analysis of storms and transferring them to the gravity center of the watershed. Maximum daily precipitation (P_{24}), is the most accessible storm in any region, which can be converted to hourly precipitation. The analysis of the point and regional P_{24} is one of climate studies requirement. Regionalization of P_{24} , can be an influential step toward analyzing storms and floods. In order to accomplish such a task, two approaches are possible, one is using the old methods of geographical regionalization and the other one is using the new methods like "Cluster Analysis" and "L-Moments Homogenous Tests". In this paper second approach was employed. All existing rain-gauge stations (N=396) were considered and their available data were collected in this study. Basic tests were applied and 266 stations were removed due to the lack of the required conditions and only 130 stations were used in analysis. "Principal Components" method was used to omit the unimportant variables (only 6 variables out of 21 were proved as basic and important). "Hierarchical Clustering" was used in the process of regionalization of the stations indicated of seven different regions. These regions were distributed in different locations throughout the country and the regionalization map is presented. The "L-Moments Homogenous Tests" were also employed for further indication. According to the final results, the regionalization of P_{24} of Iran's rain-gauge stations can be defined as 7 homogenous regions.

Keywords: Regionalization, Maximum daily precipitation, Principal Components, Cluster Analysis, L-Moment